Utrechts lantaarnconsoles

De schutterij dateert van 1572. Op 11 augustus van dat jaar werd de Vroedschap ontboden bij de stadhouder Bossu. Men ontving opdracht dat „zij horen burgeren ende ingesetens tellen ende brengen zouden onder vendelen, opdat in tijde van node ofte alarme deselve mogen weten, zoe zij hem hebben ende waer zij hem vynden zullen".

De Schutterij

Er kwamen aanvankelijk vier - later acht - vendels van elk 200 der beste en geschiktste burgers van de stad in de leeftijd van 18 tot 60 jaar. Om een vlotte organisatie te waarborgen, werd de stad op 12 augustus 1572 nog in vier kwartieren verdeeld die elk twee vendels telden. Deze kwartieren ontvingen (met de vendels) namen, die voor een deel herinneren aan de tijd van de aansluiting bij de opstand tegen Spanje. De vendels groeiden uit tot een keurkorps. In 1702 waren alle mannen van een bepaalde leeftijd schutter-plichtig. Velen kochten zich uit.

Op de „Drilweide", nabij de oude gasfabriek, oefenden de schutters onder leiding van de drilmeester. Jaarlijks werd een wapenschouw gegeven. In de jaren zestig van de 18e eeuw raakten deze parades in onbruik.

Een periode van grotere betekenis dan die rond de Franse tijd is er niet meer geweest. In 1869 bood koning Willem II de Utrechtse schutterij een vendel aan, dat tot het einde van het bestaan (31 juli 1907) steeds werd meegedragen. Het was dit vaandel, dat in 1907 op de Stadhuisbrug door de commandant van de dienstdoende schutterij, lt.-kolonel mr. A. J. N. Bake, aan burgemeester dr. B. Reiger werd overgedragen.

Men zou verwachten, dat dit lantaarnvoetstuk zou zijn geplaatst in de directe omgeving van de Doelen. Dat is niet gebeurd. Men kan dit fraaie werk van beeldhouwer Esenbrink bewonderen onder Oudegracht 124.

Beeldhouwer:
J. Esenbrink
Geplaatst:
Oudegracht 124
Foto:
A. G. Ubaghs